

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 16 marca 2004 r.

w sprawie warunków i sposobu postępowania żołnierzy Wojskowych Służb Informacyjnych przy użyciu broni palnej

Na podstawie art. 22 ust. 4 ustawy z dnia 9 lipca 2003 r. o Wojskowych Służbach Informacyjnych (Dz. U. Nr 139, poz. 1326 i Nr 179, poz. 1750 oraz z 2004 r. Nr 19, poz. 177) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) dostosowane do sytuacji warunki i sposób postępowania przy użyciu broni palnej,
 - 2) ograniczenia w zakresie użycia broni palnej,
 - 3) sposób dokumentowania przypadków użycia broni palnej
- przez żołnierza Wojskowych Służb Informacyjnych, zwanego dalej „żołnierzem WSI”.

§ 2. Użycie broni palnej przez żołnierza WSI w przypadkach, o których mowa w art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 9 lipca 2003 r. o Wojskowych Służbach Informacyjnych, zwanej dalej „ustawą”, polega na oddaniu strzału w kierunku osoby w celu jej obezwładnienia, po wyzerpaniu trybu postępowania określonego w § 6.

§ 3. Żołnierz WSI może użyć wyłącznie broni palnej, która została mu służbowo przydzielona.

§ 4. 1. Broni palnej nie używa się w przypadkach określonych w art. 22 ust. 1 pkt 6, 7 i 9 ustawy w sto-

sunku do kobiet w widocznej ciąży, osoby, której wygląd wskazuje na wiek do 13 lat, starców oraz osób o widocznym kalectwie.

2. W przypadku zatrzymania osoby, o którym mowa w art. 20 ust. 2 ustawy, żołnierz WSI jest obowiązany uprzedzić osobę zatrzymaną o możliwości użycia wobec niej broni palnej w razie podjęcia przez nią próby ucieczki lub innego zachowania uprawniającego do użycia tej broni.

§ 5. Użycie broni palnej w strefie nadgranicznej nie powinno powodować ostrzelania terytorium państwa sąsiedniego.

§ 6. 1. Żołnierz WSI przed użyciem broni palnej jest obowiązany:

- 1) po uprzednim okrzyku „WOJSKOWE SŁUŻBY INFORMACYJNE” wezwać osobę do zachowania się zgodnego z prawem, a w szczególności do natychmiastowego porzucenia broni lub niebezpiecznego narzędzia, zaniechania ucieczki, odstąpienia od bezprawnych działań lub użycia przemocy;
- 2) w razie niepodporządkowania się wezwaniom określonym w pkt 1, zagrozić użyciem broni palnej, wzywając „STÓJ — BO STRZELAM”;

3) oddać strzał ostrzegawczy w bezpiecznym kierunku, jeżeli wezwania określone w pkt 1 i 2 okażą się bezskuteczne.

2. Przepisów ust. 1 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 1, 3, 5 i 8 ustawy, a także w innych przypadkach, gdy z zachowania osoby posiadającej broń lub niebezpieczne narzędzie wynika, że wszelka zwłoka groziłaby bezpośrednim niebezpieczeństwem dla życia lub zdrowia ludzkiego.

3. Użycie broni palnej w przypadkach, o których mowa w ust. 2, musi być poprzedzone okrzykiem „WOJSKOWE SŁUŻBY INFORMACYJNE”.

§ 7. W przypadku wykonywania czynności służbowych przez dwóch lub więcej żołnierzy WSI, decyzję o użyciu broni palnej podejmuje żołnierz, któremu polecono dowodzenie lub kierowanie daną czynnością. W przypadku gdy nie ma on możliwości wydania rozkazu, decyzję o użyciu broni palnej podejmuje żołnierz wykonujący daną czynność.

§ 8. Jeżeli skutkiem użycia broni palnej jest zranienie osoby, żołnierz WSI jest obowiązany, z zachowaniem bezpieczeństwa własnego i innych osób oraz bez zbędnej zwłoki, udzielić tej osobie pierwszej pomocy przedmedycznej, a następnie spowodować zapewnienie pomocy lekarskiej.

§ 9. 1. Jeżeli następstwem użycia broni palnej jest śmierć lub zranienie osoby albo szkoda w mieniu znacznej wartości, żołnierz WSI niezwłocznie powiadamia o zdarzeniu oficera dyżurnego właściwej jednostki organizacyjnej WSI i Żandarmerii Wojskowej, a także, w miarę możliwości:

- 1) zabezpiecza na miejscu zdarzenia ślady i dowody oraz nie dopuszcza osób postronnych;
- 2) podejmuje działania zmierzające do ustalenia świadków zdarzenia;
- 3) podejmuje inne czynności niecierpiące zwłoki, aby nie dopuścić do zatarcia śladów i dowodów zdarzenia.

2. Oficer dyżurny jednostki organizacyjnej WSI niezwłocznie powiadamia o zdarzeniu, o którym mowa w ust. 1, szefa jednostki organizacyjnej WSI.

3. Szef jednostki organizacyjnej WSI niezwłocznie zawiadamia o zdarzeniu, o którym mowa w ust. 1, właściwego miejscowo prokuratora wojskowego.

§ 10. 1. Żołnierz WSI, zachowując bezpieczeństwo własne i innych osób, informuje osobę, wobec której użyto broni palnej, o prawie złożenia zażalenia do Wojskowego Sądu Okręgowego w Warszawie na sposób użycia tej broni.

2. O każdym przypadku użycia broni palnej lub oddania strzału ostrzegawczego żołnierz WSI jest obowiązany niezwłocznie powiadomić oficera dyżurnego właściwej jednostki organizacyjnej WSI i Żandarmerii Wojskowej, a ponadto złożyć pisemny meldunek szefowi jednostki organizacyjnej WSI, w której pełni służbę.

3. Oficer dyżurny jednostki organizacyjnej WSI niezwłocznie powiadamia o przypadku, o którym mowa w ust. 2, szefa jednostki organizacyjnej WSI oraz dokumentuje ten przypadek w książce meldunków służby dyżurnej.

4. Meldunek, o którym mowa w ust. 2, zawiera w szczególności:

- 1) stopień wojskowy, imię i nazwisko żołnierza WSI, który użył broni palnej, oraz nazwę jednostki organizacyjnej WSI, w której pełni służbę;
- 2) czas i miejsce użycia broni palnej;
- 3) dane osoby, wobec której użyto broni palnej;
- 4) szczegółowe powody użycia broni palnej;
- 5) typ i numer seryjny użytej broni palnej;
- 6) opis postępowania poprzedzającego użycie broni palnej;
- 7) skutki użycia broni palnej;
- 8) opis postępowania po użyciu broni palnej;
- 9) inne ważne okoliczności zdarzenia;
- 10) dane ustalonych świadków zdarzenia;
- 11) wzmiankę o pouczeniu, o którym mowa w ust. 1;
- 12) podpis żołnierza sporządzającego meldunek.

§ 11. Szef jednostki organizacyjnej WSI jest obowiązany podjąć działanie, o którym mowa w § 9 ust. 3, a ponadto:

- 1) niezwłocznie powiadomić przełożonego o każdym przypadku użycia broni palnej przez podwładnego żołnierza WSI;
- 2) zbadać, czy użycie broni palnej przez podwładnego żołnierza WSI nastąpiło zgodnie z obowiązującymi przepisami;
- 3) złożyć pisemny meldunek przełożonemu o wynikach badań, o których mowa w pkt 2.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.